

§. 179. Ja Jakob tortas ühhe Eos-
tuse Jummalale, ja ütles: Kui Jum-
mal minnega on, ja mind ho ab se Tee-
peäl, kus ma käin, ja annab mulle Leit-
ba õua, ja Mited Selge pannia, ja sa-
dab mind Rahhoaa ja e tagasti tullema
omma Jäsa Majasse, ja Jehowa mille
Jummalaks jäab; siis peab se Kirovi,
mis ma ollen pannud Saambaks, Jum-
mala Koiks sama; ja keigest fest, mis
Jehowa mulle annab, tahhan ma tem-
male töreste Künnest anda!

§. 180. Se peâle läks Jakob ikka ed-
dasi, senni kui ta sai Harani-Linna, ja
temma Emma Wend Laban mõditis ted-
da sure Nõmoga wasto, kui Jakob teâ-
da andis, et ta temma Suagulan ja
Rebekka Poeg olleks, ja ütles Jakobbi-
le: Sinna elled töreste minno Li ja
Lihha!

Lihha! Nenda jâi Jakob eßiti temma
jure üks terve Kü; siis ütles Laban:
Kas sinna sepârrast, et sa mo Suggu-
lane oled, peafsid mind iima-aego tem-
ma? ni umeta mulle üles, mis jo Palt
peab ollema!

§. 181. Ja Labanil olli Faks Tüttart;
wannema Minimi olli Lex ja nore na
Minimi Rael; ja Leal ollid maddatad
Silmad, ehk viisut rumia! Eeggomood
agga Rael oll wâaga itusa Nâoga. Ja
Jakob armastas Raelit, ja ütles Laba-
nil: Ma tahhan sind seitse Alastad tenij-
da so morema Tütre Raeli pârrast. La-
ban ütles: parrem on se, sinnule tedda
anda, kui ühhe teise Mehhele; jâ agga
minno jure! Ja Jakob tenis Raeli pâr-
rast seitse Alastad, ja need ollid temma
Melest, kui üsikud Pâwad, fest et ta
tedda wâgga armastas.

§. 182.